

læse Ændringsforslaget, at det var slettet. Det forekommer mig heller ikke, at det ærede Medlem (Oluf Jensen) nævnede, at hvis hans Ændringsforslag skulde kunne nyde Fremme, maatte ogsaa det Tidspunkt, som er angivet som afgørende for, om Tjenestemændene er i Statens Tjeneste, rettes. Det er jo i Lovforslaget sat til 15. November, og saa maa det rykkes frem til 15. September, antager jeg, maa være Meningen, eller i alt Fald til 1. Oktober, jeg hørte det ikke ganske nøjagtigt, men jeg synes ikke, at der her var foretaget en Ændring. Jeg maa i alt Fald sige, at jeg kan ikke tiltræde et Ændringsforslag, som gaar ud paa at rykke Udbetalingen af dette yderligere Dyrtidstillæg langt frem i Tiden. Forholdet er det, at Tjenestemændene androg Ministeriet om at faa det fjerde Kvartal for indeværende Aar udbetalt tidligere end 1. Oktober, anmodede om at faa det udbetalt 1. September. Jeg mente i og for sig ikke i den Bemyndigelse med Hensyn til at fravige Betalingsfristerne, som gives mig i den gældende Lov, at have tilstrækkelig Hjemmel til overfor alle Tjenestemændene at fravige de fastsatte Regler, og det tror jeg heller ikke, man uden en noget vidtløftig Fortolkning vil kunne lægge ind i de Ord, der staar i den gældende Lov. Derimod mente jeg, at jeg, naar jeg søgte Finansudvalgenes Samtykke, kunde faa en tilstrækkelig Bemyndigelse dertil. Jeg søgte da Finansudvalgene, det vil sige Folketingets Finansudvalg, og fik en Bemyndigelse fra dette. Det var mig paa det Tidspunkt ikke muligt at søge Landstingets Finansudvalgs Samtykke, fordi Landstinget ikke var inde; man vidste ikke, hvornaar Finansudvalget vilde give Møde, og jeg kunde ikke antage, at det var muligt at faa det sammenkaldt. Dette nævner jeg ogsaa overfor det ærede Medlem for at vise, hvilke Vanskeligheder med Hensyn til Rigsdagen der kan være for en Minister, naar der skal handles hurtigt, fordi Rigsdagens Medlemmer ikke altid er til Stede. Jeg søgte altsaa denne Bemyndigelse hos Folketingets Finansudvalg og fik den og har den 1. September udbetalt til alle Tjenestemænd, som var berettigede til Dyrtidstillæg, det fjerde Kvartal. Det her foreslaaede yderligere Dyrtidstillæg skal nu gives dem efter min Mening paa et Tidspunkt, hvor det netop kan komme tilpas overfor Jule-tiden. Det har i Virkeligheden hver Gang været paaberaabt fra Tjenestemændenes Side, at de satte Pris paa at faa det paa et saadant Tidspunkt. Hvis vi nu udbetalte

det til dem den 15. Oktober, vilde vi altsaa gaa imod det yderligere Tillægs Formaal og de to Udbetalinger kom for nær op imod hinanden; hvis vi derimod venter til 1. December, faar det netop den Anvendelse, det skal have.

Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem sagde, at her laa hele Materialet for de forskellige Ministerier, saa at det var let at udbetale den 15. Oktober, maa jeg sige, at det er ikke ganske rigtigt, thi nu skal vi til ogsaa at regne med alle de lavest lønnede i Forhold til dette, idet de vedkommende faar et forskelligt yderligere Tillæg, efter som Lønningen er over eller under 1 300 Kr. En Forskel er der saaledes. Jeg forstaar meget vel, at det konservative Folkeparti, som har søgt at faa det bedste Ben foran i hele denne Sag, og som fra allerførste Færd dels gennem Pressen, dels paa anden Maade har sagt, at de var de virkelige Tjenestemandsforkæmpere, ikke vil slippe Sagen uden at gøre endnu et Forsøg paa at vise sig i hele sin Glorie som Tjenestemændenes egentlige Forkæmpere. Jeg vil fraraade at man vedtager et Forslag, som jeg ikke finder velbegrundet, og som jeg mener stilles mere af partimæssige end af saglige Hensyn.

Maegaard: Som det høje Ting vil have lagt Mærke til, er det Ændringsforslag, som vi her behandler, kun stillet af to af Udvalgets Medlemmer. Deter ikke, fordi der mangler Sympati hos Udvalgets øvrige Medlemmer for at forsøge paa at gaa til en tidligere Udbetaling af dette Supplementsdyrtidstillæg, men det er, fordi Ministeren paa det bestemteste har udtalt og ogsaa begrundet, at han ikke kunde modtage et saadant Ændringsforslag, og da vi har ment ikke unødigt at ville forhale denne Sag paa dette Grundlag, vil jeg tillade mig at fraraade det høje Ting at stemme for det foreliggende Ændringsforslag. Der er den Hovedforskel mellem de to her behandlede Ændringsforslag til disse to forskellige Lovforslag, at medens det ene tager Sigte paa at ændre Uretfærdighed eller at bringe større Retfærdighed til Stede for deres Vedkommende, som skal have Lønningstillæg, tager det andet Ændringsforslag ikke Sigte paa noget saadant, det tager kun Sigte paa at bringe den Udbetaling, som den foreliggende Dyrtidslov vil hjemle, til Forfald lidt før, end det foreliggende Lovforslag tilsiger det, og da Finansministeren ikke mener at kunne gaa med hertil, mener vi, at vi ikke af den nævnte Grund kan gaa med til at